

[Christophersen.]

udsætte, at forslaget ikke har de uheldige virkninger, som afgifter af denne type har, og som jeg efterhånden tror et flertal her i salen er enig med regeringen i derfor ikke er anvendelige.

Gudme (RV):

Det radikale venstre støtter regeringens forslag. Da det daværende flertal, socialdemokratiet og SF, som en del af en afgiftsbuket gennemførte denne afgift i september 1972, gik vi skarpt imod og lovede, at vi, så snart mulighed gaves, ville søge afgiften ophævet på ny. På linje med venstre og det konservative folkeparti har vi gentaget dette tilsagn under valgkampen, og det er derfor helt i overensstemmelse med vor indstilling, at dette forslag er et af de første, der kommer til behandling nu efter regeringens tiltræden.

Jeg behøver ikke at gentage de mange gode begrundelser for, at denne afgift skal fjernes. Finansministerens fremsættelse indeholder et kort koncentrat af disse begrundelser; jeg kan tiltræde de betragtninger, der findes her, og jeg var i stand til at supplere dem, hvis der var grund til det.

Vi ønsker derfor afgiften fjernet nu. Men nu er nu og ikke den 1. oktober 1974. Vi er helt uforstående over for denne fremrykkede ikrafttrædelsesdato, og hverken fremsættelsen eller bemærkningerne til lovforslaget indeholder da heller nogen forklaring. Jeg har hørt et par antydninger hist og her. Hr. Christophersens tale indeholdt et tilløb til en forklaring, men også kun et tilløb. Jeg lod mig i hvert fald ikke overbevise og finder ingen grund til at argumentere imod det. Jeg er snarere tilbøjelig til at opfatte det som en regulær misforståelse.

Vi har haft kvaler nok i det sidste par år med ubehændige valg af ikrafttrædelsesdato set i forhold til lovens fremsættelse eller dens vedtagelse. Jeg behøver blot at minde om de to ændringer af momsgodtgørelsesreglerne for byggeri, først begrænsningen i foråret 1972, hvor vi havde en periode på 3½, næsten 4 måneder, fra forslaget blev fremsat og til det trådte i kraft; og senere den fuldstændige afskaffelse i 1973, den, jeg tror godt, man kan sige nærmest pinlige historie, vi oplevede i fjor sommer.

Ved disse lejligheder lærte vi noget om,

hvordan det ikke skal gøres. Det drejede sig ganske vist kun om afgiftspålæg, men også ophævelse af en afgift kan medføre forvridninger og uønskede virkninger. Og det forekommer mig at være helt håbløst i forhold til befolkningen at vedblive med at opkræve en afgift de næste 8-9 måneder, samtidig med at vi — eller i hvert fald flertallet af os, sådan synes det da at tyde på, selv om det er svært at regne med hr. Glistrups 8½ medlem — er enige om at fortælle hinanden, hvor urimelig denne afgift er, og hvilke skævheder den fremkalder.

Mit parti agter derfor straks, når lovforslaget kommer til behandling i skatte- og afgiftsudvalget i næste uge, at fremsætte ændringsforslag om omgående ikrafttrædelse. Om det skal være dagen for forslagens fremsættelse eller dagen for ændringsforslagets fremsættelse eller dagen for lovens vedtagelse, det kan vi diskutere. Forskellen er så nogenlunde ens. Men denne lov skal i hvert fald træde i kraft, så den virker med det samme.

Vi opfordrer regeringen til ufortøvet at tilslutte sig dette ændringsforslag. Misforståelser er til, for at de kan blive rettet.

Juul-Madsen (KF):

Denne 2½ pct.s afgift på salg af fast ejendom var jo en plante, der groede frodigt i den daværende finansministers have, da forslaget blev fremsat i den ekstraordinære septembersamling i 1972. På en uge, ved det ærede medlem hr. Ømanns hjælp, voksede afgiften fra 1 pct. til 2½ pct. Det blev forslaget naturligvis ikke bedre af. Det konservative folkeparti, der principielt er modstander af skat på boligen, er også modstander af skat på salg af boligen. Jeg ved godt, at der endnu er mere eller mindre sekterske kredse i dette folketing, der tror, at noget kan blive billigere af, at man gør det dyrere, og at boligen kan blive billigere af, at man lægger skat på den. Men hvad enten der er tale om en 2½ pct.s afgift, eller der er tale om en kapitalvindingsskat, som visse kredse i dette folketing fabler om skal vende tilbage også på boligens område, er der tale om at gøre boligen dyrere. I jo højere grad en bolig er beskattet, når den sælges, jo dyrere bliver den, når den skal handles. Og vi lever jo i en tid, hvor dette at have sin egen bolig, hvad enten det nu er parcelhus, sommerhus eller